Paul Csavdari

Sângele și Glasul: Cine a cerut jertfele?

O privire la Templu, Cort, și ascultarea Glasului

În istoria poporului Israel, două simboluri par a sta la temelia relației cu Dumnezeu:

- Cortul întâlnirii și
- Templul din Ierusalim.

Dar dacă privim mai atent, descoperim ceva surprinzător: nici unul dintre ele nu a fost ideea inițială a lui Dumnezeu.

Din contră – au fost dorințe omenești, pe care Dumnezeu le-a acceptat ca un compromis și cadru temporar. Iar această realitate ne obligă să regândim nu doar jertfele, ci și întreaga idee de „dreptate divină" legată de sânge.

Templul – visul lui David, nu porunca lui Dumnezeu

Cea mai clară dovadă o găsim în cuvintele lui Dumnezeu către David, prin profetul Natan:

- *„Tu nu-Mi vei zidi o casă ca să locuiesc în ea!" (2 Samuel 7:5)*
- *„Domnul nu ți-a cerut să-I zidești o casă de cedru." (2 Samuel 7:7)*

Dumnezeu refuză explicit inițiativa lui David. Și totuși, îi promite: „Fiul tău o va face" – nu pentru că Dumnezeu a vrut acea casă, ci pentru că a acceptat dorința lui David ca pe un compromis. David visa la un lăcaș de slavă – dar Dumnezeu nu ceruse niciodată un astfel de loc.

Cartea 1 Împărați 8:27 confirmă și mai clar la inaugurarea Templului de către Solomon:

- *„Dar oare va locui cu adevărat Dumnezeu pe pământ? Iată, cerurile și cerurile cerurilor nu Te pot cuprinde – cu atât mai puțin casa aceasta pe care am zidit-o eu!"*

Solomon însuși recunoaște: Templul nu e „casa lui Dumnezeu", ci un loc simbolic, pe care Dumnezeu îl acceptă din respect pentru credința poporului. El nu are nevoie de un Templu – dar poporul are nevoie de un loc vizibil, ca un „pilon de coeziune".

Cortul întâlnirii – ideea lui Moise, nu a lui Dumnezeu

La fel, Cortul întâlnirii – cu tot sistemul de jertfe – nu apare ca o inițiativă directă a lui Dumnezeu. În Exod 33:7, vedem că Moisea început ideea:

- *„Moise a luat un cort și l-a întins afară din tabără; l-a numit Cortul întâlnirii."*

Inițiativa e a lui Moise. Dumnezeu răspunde – și acceptă să Se coboare la Cort pentru a vorbi cu Moise „față către față”. Dar ideea și construcția au pornit de la om.

Mai mult, întreaga Lege cu jertfele și sistemul preoțesc e un cadru de compromis. Exod 24:3-8 arată cum Moise „scrie toate cuvintele Domnului” și „stropește poporul cu sângele legământului” – e ratificareaunui contract.

Dar în Deuteronom 5:5, Moise recunoaște clar:

- *„Eu am stat atunci între Domnul și voi, ca să vă vestesc cuvântul Domnului.”*

Moise e mediator – nu Dumnezeu cere jertfe, ci Moise care propune un sistem legal și moral „ca să nu vă pierdeți.” Dumnezeu acceptă, dar nu a dorit sânge ci ascultare.

Un model repetat: Ietro și ideea de organizare

Exod 18 ne oferă un alt precedent clar: Ietro, socrul lui Moise, vine cu un sfat omenesc: să instituie judecători care să-i ușureze lui Moise povara.

- *„Ietro i-a zis: Fă lucrul acesta – și Dumnezeu îți va da poruncile Lui.” (Exod 18:23)*

Dumnezeu nu spusese nimic înainte. Ietro propune – Moise acceptă – și apoi Dumnezeu binecuvântează. Modelul e același la Cort și la sistemul de jertfe: omul propune, Dumnezeu acceptă pentru binele colectiv. Dar nu e inițiativa lui Dumnezeu.

De ce a acceptat Dumnezeu aceste propuneri?

Răspunsul e evident: Dumnezeu e un Tată care lucrează cu ideile omului.

Moise își iubea poporul și a facut tot ce ținea de el pentru a-l apropia de Dumnezeu. Moise înțelege miza și de aceea insistă pe propunerile facute. El insistă pentru ajungerea la un legământ cu Dumnezeu, în ciuda păcatelor și neascultării poporului:

- *„Dacă Tu nu vii cu noi, șterge-mă din cartea Ta!” (Exod 32:32)*

Dumnezeu acceptă – dar îi spune clar: „Voi face ce Mi-ai cerut, dar Eu Însumi nu cerusem aceste lucruri.” (Exod 33:1-3)

Legea – un compromis național, nu un ideal moral etern

Aici e cheia: Legea și sistemul de jertfe au fost un contract național. Moise a cerut un cadru ca să țină poporul unit și moral. Dar Dumnezeu a spus mereu prin profeți că nu acesta e idealul Său.

Psalmul 40:6-8 (citat ulterior și de Evrei) arată clar intenția divină:

- *„Jertfă și dar de mâncare n-ai voit…”*

Profeții – Isaia, Ieremia, Osea – au strigat continuu: „Nu sânge vrea Domnul, ci inima voastră!”

- *„Jertfele voastre nu-Mi plac; glasul Meu ascultați-l!” (Ieremia 7:22-23)*

Isus confirmă aceeași linie:

- *„Din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise…” (Matei 19:8).*

E clar: Legea cu jertfele ei e un instrument pentru moralitatea colectivă, nu un ideal veșnic.

Și astfel am ajuns la tema majoră care unește toți profeții și culminează în viața lui Isus: ascultarea Glasului.

Ascultarea Glasului: Tema fundamentală a Legământului

Profeții au strigat mereu:

- *„Ascultarea face mai mult decât jertfa, și păzirea cuvântului Său mai mult decât grăsimea berbecilor.” (1 Samuel 15:22)*

În final, totul se reduce la ascultarea de Glasul Domnului:

- Dumnezeu nu a cerut sângele – El mereu a cerut ascultarea și iubirea omului.
- Isus a arătat că inima loială e singura jertfă care contează.

Aceasta e marea lecție a crucii: Dumnezeu nu vrea sânge – vrea ascultare din toată inima.

Chiar dacă lumea e crudă și plină de nedreptate, loialitatea față de Glasul din tine poate rămâne mai tare decât orice, fiindcă „Ascultarea face mai mult decât jertfa!”